

Charles Dickens NOEL ŞARKISI

Çeviren: Nihal Yeğınobalı

Resimleyen: Kutlay Sındırđı

23. basım

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

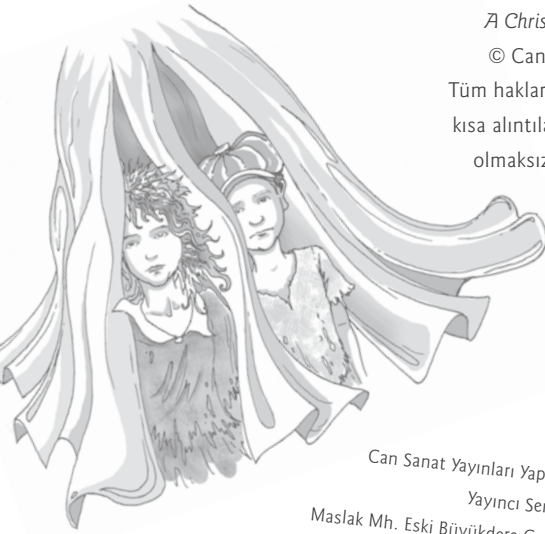
Charles Dickens

NOEL ŞARKISI

Çeviren: Nihal Yeğinobalı ■ Resimleyen: Kutlay Sındırđı

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzelti: Ebru Akkaş
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Gelengül Erkara

I. Basım: 2003

23. Basım: 1000 adet, Aralık 2022

ISBN 978-975-07-0260-0

A Christmas Carol, Charles Dickens

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2003

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Arı Matbaası; Sertifika No: 44009
Adres: Davutpaşa Cad. Emintaş Kazım Dinçol San. Sitesi
No: 81/39 Topkapı, İstanbul

Bu kitabın sahibi:

Charles Dickens

Victoria Dönemi'nin en ünlü yazarlarından biri olan Charles Dickens, 1812 yılında Portsmouth'ta dünyaya geldi. Çocukluğunun ilk yıllarını "en mutlu zamanları" olarak tanımlayan Dickens, babası borçları nedeniyle hapse girince sefaletle tanıştı. Zorlu çocukluk yılları geleceğin romancısı Dickens'ın ruhunda derin izler bıraktı. Babası hapisten çıktıktan sonra Dickens çalıştığı fabrikadan ayrılıp okul yaşamına adım attı. 1827'de okulu bitirmesinin ardından bir noterin yanında işe girdi. Bu işi yürütürken bir yandan da yazmaya başladı ve büyük bir yazar olarak ünlendi. 1870'te hayatını kaybeden Dickens, arkasında *Oliver Twist*, *Bay Pickwick'in Serüvenleri*, *David Copperfield*, *Büyük Umutlar* ve *Noel Şarkısı* gibi dönemine tanıklık eden ölümsüz eserler bıraktı.

NOEL ŞARKISI

İçindekiler

Marley'in Hortlađı,	7
Üç Ruhtan Birincisi,	37
Üç Ruhtan İkincisi,	66
Ruhların Sonuncusu,	102
Sonracığıma,	127

Marley'in Hortlađı

Marley ölmüştü. Bunu baştan belirtelim. Bu konuda hiçbir kuşku yoktu. Papaz, belediye memuru, cenazeci ve de mirasçı, gömme kâğıdını imzalamışlardı. Scrooge da imzasını basmıştı. Scrooge'un imzası borsa çevrelerinde çok saygın ve geçerliydi. Demek ki Marley, halk ağzında denildiği üzere, kapı çivisi gibi ölüydü.

Ha, bakın! Kapı çivilerinin neden özellikle ölü sayıldıkları konusunda bir bildiğim var, demek istemiyorum. En ölü hırdavat parçasının ne olduğunu bana sorsalar, "tabut çivisi" derdim. Gel gör ki bu özdeyiş dedelerimizin bilgeliğini taşımaktadır. Yan bakmak bana düşmez. Yoksa memleket filan batır, neme gerek! Bu yüzden, izin verirseniz üstüne basa basa, Marley kapı çivisi gibi ölüydü, diye yineleyeceğim.

Scrooge biliyor muydu bunu, diye soruyorsunuz. Biliyordu ya. Bilmez olur mu? Scrooge ile Marley bilmem kaç yıl ortaklık etmişlerdi. Scrooge, Marley'in

mirasının tek vekili, yöneticisi, Marley'in tek dostu, arkasında bıraktığı tek yakınıydı. Ortağının ölümüne ne denli yanarsa yansın, cenaze gününde bile yaman bir işadamı olduğunu göstermiş, imzaladığı dört dörtlük bir ticaret anlaşmasıyla bu acı güne daha bir ağırlık kazandırmıştı.

Marley'in cenazesinden söz açınca döndüm do-laştım başladığım yere geldim: Marley'in ölmüş ol-ması kuşku kaldırmaz bir gerçektir. Bunu kafanıza iyi-ce yerleştirmeniz gerek, yoksa anlatacağım öykünün olağanüstü hiçbir yanı kalmaz.

Hamlet'in babasının ölmüş olduğuna daha oyun-başlangıcında kesinlikle inanmazsak onun (poy-raz havada, gece ayazında bile olsa) kendi sarayının surlarında gezinmesini, herhangi bir yaşlı kişinin gece karanlığından sonra soğuğa çıkmasıyla bir tutar, bunda o mıymıntı oğlunun keçileri kaçırmaya ne-den olacak bir gariplik göremeyiz.

Scrooge, tabeladan Marley'in adını hiç silmemiş-ti. Yıllar sonra bile ticarethanenin ardiye kapısının üstünde tabela hâlâ asılı duruyordu işte:

Firma da hâlâ Scrooge ve Marley diye tanınıyordu. Kimi yeni müşteriler Scrooge'a "Scrooge" kimileri de "Marley" derdi. Scrooge her iki isme de karşılık verirdi. Nasılsa hepsi aynı kapıya çıkıyordu onun için.

Ah, o ne sıkı elli, ne taş yürekli, ne aman dinlemenin Scrooge'du o! Adamı gözünün yaşına bakmaksızın dolap beygiri gibi çalıştırıp ezen, suyunu çıkararak, alacağına çaylak, vereceğine karga, dini-imanı para, eli sıkı mı sıkı, o ne açgözlü koca allahsızın tekiydi o! Ateş almayan, kıvılcım bile çakamayan kör çakmak taşları kadar katı, sert, sır küpü; ama ne sır küpü, salyangozlar gibi kendi kabuğunun içinde, kendi başına yaşayan, gizli-kapaklı bir kul. Gönlündeki soğukluk o ihtiyar yüzünün çizgilerini bile sanki kaskatı dondurur, o uzun burnunun ucunu büsbütün sivriltilir, yanaklarını pörsütüp çökertir, bacaklarını sopa gibi kazıklaştırır, gözlerine kızıl, o kısıp dudaklarındaysa morumsu bir renk vererek sonunda o kulak tırmalayan sesinin tiz tınısıyla dışarı vururdu. Scrooge nereye gitse kanındaki soğuğu da birlikte götürürdü. Çalışma odasını yaz sığığında buz damına çevirir, kışta ısıyı bir derece bile yükseltmezdi.

Kendi dışındaki havanın sığığı ya da soğuğu onu pek az etkilerdi. Hiçbir sıcak onu ısıtamaz, hiçbir karakış üşütemezdi. Hiçbir kuzey yelinin ayazı ondan daha acı olamaz, hiçbir kar fırtınası ortalığı ondan daha bilinçli bir hınçla kasıp kavuramaz, hiçbir sağa-

nak ondan daha insafsızca boşalamazdı. Kötü hava onu pes ettirmekten umudu kesmişti. En yoğun yağmur, kar, tipi, dolu gibi şeyler ancak tek bir yönden ona tepeden bakabilirlerdi: Kendi esip yağışları çok zaman insanların yararına dokunabilirdi; ama Scrooge'unkiler, hiçbir zaman!

Sokakta herhangi birinin onu gördüğüne sevinerek durdurup da, "Dostum Scrooge, nasılsın?" dediği, duyulmuş şey değildi. Dilenciler ona avuç açmaz, çocuklar ona saati sormazdı. Ömründe tek bir yaşlı kadın Scrooge'a, falanca yere nasıl gidildiğini sormuş değildi. Körlerin köpekleri bile onu tanır gibiydi. Geldiğini görünce kayışlarını çekeleyerek efendilerini kapı aralıklarına, avlulara sokarlardı. Sonra da, "Kem gözlü olmaktansa kör olmak yeğdir," dercesine kuyruklarını sallarlardı.

Gelgelelim Scrooge'un ne umurunda? Bütün bunlar tam onun istediği şeylerdi. Yaşamın kalabalık yollarında kimseye sürünmeden yürümek, tüm insancıl sokuluşları gözdağı verip uzakta tutmak, tam Scrooge'un gönlüne göre idi.

Günlerden bir gün, güzel günlerle dolu olan yılın en güzel günlerinden biri olan Noel Bayramı'nın arifesinde, bizim Scrooge hesap masasının başına oturmuş, harıl harıl çalışmaktaydı. İnsanın iliklerine işleyen, soğuk, pis bir havaydı. Her yer kopkoyu sisli. Scrooge, dışarı avludan gelip geçenlerin biraz

ısınabilmek için elleriyle göğüslerini dövdüklerini, ayaklarını pat-pat yere vurduklarını duyabiliyordu. Kent saatleri daha demin üçü vurmuştu; ama ortalık şimdiden kararmıştı. Sabah beri karanlıktı ya zaten! Komşu yazıhanelerin pencerelerinde şamdanlar yanıyordu: Elle tutulacak kertede yoğun olan boz hava üzerinde kırmızı lekeler gibi. Sis, anahtar deliklerinden, kapı-pencere aralıklarından içeri sızıyordu. Öyle de yoğundu ki avlu daracık olduğu halde karşıki yapılar birer hayalet olup çıkmıştı.

Scrooge hesap odasının kapısını açık tutardı ki gözü, karşıdaki sandık kadar ufak, izbe hücrelerinde

mektup temize çekmekte olan yazmanın üstünde olabilsin! Scrooge'un ocağında yanan ateş minnacıktı; ama yazmanın ateşi daha da miniminnacıktı; tek bir kömür parçasından oluşmuşa benzerdi. Ne var ki ateşi tazelemek yazmanın elinde değildi; çünkü Scrooge kömür kovasını kendi odasında tutardı. Yazman da ne yapsın, beyaz iş önlüğünü giymiş, mum ışığında ısınmaya çalışıyordu. Gelgelelim düş gücü pek işlek olmadığından mum ışığıyla ısınmayı pek beceremiyordu.

Birden, "Mutlu Noeller dayıcığım, Tanrı'ya emanet olun!" diyen şakrak bir ses duyuldu.

Scrooge'un yeğenin sesi idi bu! Genç adam öyle apansız gelmişti ki Scrooge onun içeride olduğunu ancak sesini duyunca algıladı.

"Mutlu Noellermiş!" diye burun kıvırdı. "Püf! Aldatmaca, bunların hepsi! Martaval!"

Karların, sislerin arasında yürürken öyle bir terlemişti ki Scrooge'un bu yeğeni, yüzü ışıltılı, pespembe ve pek yakışıklıydı; gözleri pırıl pırıl, soluğundan buhar tütüyordu.

"Noel'e aldatmaca mı diyorsunuz, dayıcığım? Ciddi olduğunuza inanamıyorum!"

"Hem de çok ciddiyim. Mutlu Noellermiş! Bir kez senin mutlu olmaya ne hakkın var? Mutlu olmak için nasıl bir dayanağın var? Meteliğe kurşun atan adam!"

Yeğen neşeyle, "Peki öyleyse," diye karşılık verdi.

“Ya sizin karamsar olmaya ne hakkınız var? Asık yüz-lü olmanız için ne dayanağınız var? Karun gibi zengin-siniz ya!”

O dakikada dilinin ucuna uygun bir yanıt gelme-diğinden Scrooge yine “Püff,” dedi. Sonra, “Yutturma-ca,” diye ekledi. “Martaval hepsi!”

“Dayıcığım kızmasanıza canım!”

“Kızmamak elde mi, böyle avanaklarla dolu bir dünyada yaşarken! Mutlu Noel’ler! Yere batsın Mut-lu Noel’leriniz! Noel Bayramı nedir sizin gibiler için? Paranız yokken bir sürü faturayla karşılaşmaktan, yaşınıza bir yıl eklenirken kasanıza tek kuruş ek-lenmediğini görmekten, hesap defterlerini dengeler-ken yılın on iki ayında da açık verdiğinizizi anlamak-tan başka ne olabilir, Noel Bayramı sizin gibiler için? Elimden gelse,” diye Scrooge hınçla ekledi, “Mutlu Noel’ler, deyip duran tüm salakları pırnal meşelerinin kırmızı pıtırıcıklı dallarıyla boğar, sonra kaynatıp sula-rına Noel pudingi yaptırırdım. İnan olsun!”

Yeğeni, “Dayıcığım!” dedi yalvarırcasına.

Dayı sert sesle, “Yeğen, yeğen!” dedi. “Sen bayra-mını kendince kutla; bırak ben de kendimce kutlayım.”

“Kutlamak mı? Ama siz bayram yapmayacaksınız ki dayıcığım!”

“Bırak yakamı, yahu! Sen kutla da hayrını gör! Şimdiye dek çok hayrını gördüm zaten!”

Yeğen, “Birçok şeylerden yeterince çıkar sağla-

yamamış olduğum doğru olabilir; Noel de bunların arasında sayılabilir,” diye karşılık verdi. “Ne var ki bu bayramı ben güzel bir zaman olarak düşünmüşümdür hep: iyilik yapmaya, suç bağışlamaya, dargınları barıştırmaya yarayan insancıl bir fırsat. Koca bir yılın takviminde insanların birbirlerine yüreklerini severek açtıkları, herkesi kendileriyle eşit görüp yaşamın mezara giden çetin yolunda bir yoldaş olarak benimstedikleri birkaç aydınlık gün. İşte bu yüzden, dayıcığım, cebime bir tek altın ya da gümüş para girmese bile bu bayramın bana iyilikler getirdiğine, daha da getireceğine inanıyorum. Tanrı, Noel Bayramı’nızı kutlu kılsın, diyorum!”

İzbe odadaki yazman kendini tutamayarak el çırpı; ama yaptığı işin yakışsızlığını o an kavrayarak hemen ateşi eşeledi, böylece son ölgün kıvılcımı da temelli söndürdü.

Scrooge, yazmana, “Hele bir daha gıkın çıksın, Noel armağanı olarak işinden atarım seni!” diye gürledi, sonra yeğenine döndü:

“Çeneniz, nazar değmesin yaman laf yapıyor, bayım! Neden milletvekili olup parlamentoya girmiyorsunuz?”

“Kızmayın, bre dayıcığım. Hadi, hadi, yarın gelin de Noel soframıza oturun.”

Scrooge, yeğenini Noel sofrasında görmektense nerde görmeyi yeğ tutacağını adlı adınca bildirdi.

Zavallı yeğen, "Ama neden, dayıcığım neden?" diye inledi.

"Neden evlendin sen?" diye Scrooge sordu.

"Sevdalandım da ondan."

Scrooge bu sözleri bayram kutlamaktan bile daha gülünç buluyormuşçasına, "Sana iyi günler dilerim!" dedi.

"Yoo, dayıcığım. Evlenmezden önce de kapımı çalmazdınız ki benim. Şimdi ne diye bunu bahane ediyorsunuz?"

"İyi günler!" dedi Scrooge.

"Sizden bir istediğim, dilediğim yok. Ne diye dost olmayalım?"

"İyi günler," dedi Scrooge.

"Bu uzlaşmaz tutumunuza tüm varlığımla üzülüyorum. Kavga filan da etmişliğimiz yok ki! Her neyse, ben size iyi bayramlar dilemek için elimden geleni yaptım. Bu bayram havasını sonuna dek sürdürmeye de kararlıyım. Mutlu Noel'ler, dayıcığım!"

"İyi günler," dedi Scrooge.

"Yeni yılınız da kutlu olsun."

Scrooge, "İyi günler," dedi.

Genç yeğen her şeye karşın tek acı söz söylemeden dışarı çıktı. Dış kapıda duralayarak yazmanın Noel'ini kutladı. Yazman o üşümesiyle bile patronundan daha sıcakmış ki kendisi de yeğenin Noel'ini candan kutlamaktan geri kalmadı.

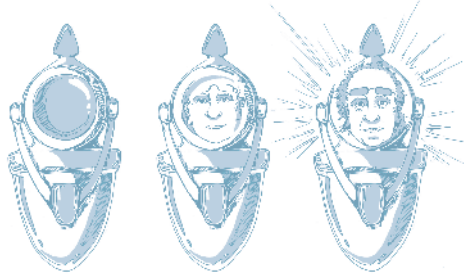

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Charles Dickens

NOEL ŞARKISI

Cimri mi cimri, huysuz mu huysuz
bir ihtiyar Noel gecesi üç hayalet
tarafından ziyaret edilirse...

Arkadaşlık, beraberlik, sevgi, acıma gibi duygulardan
yoksun bir insan düşünün: İşte kitabımızın kahramanı

Scrooge! Peki sizce böylesine kötü kalpli biri,
iyi bir insan haline gelebilir mi? Bu sorunun cevabı
ise elinizde tuttuğunuz kitabın sayfalarında.

Bir Noel gecesi, geçmişin, şimdiki zamanın ve
geleceğin hayaletleri ile birlikte kendi yaşamında
aydınlatici bir yolculuğa çıkan Scrooge
verecek sizlere bu cevabı.